

Фросина ТАСЕВСКА-РЕМЕНСКИ

“
*Umot neka
t i b i d e v o d a ~*
”

Повод за оваа анализа е одговорот на господинот Хозе Мануел Баросо на писмото од премиерот Груевски, во врска со неговото барање Европа да помогне за признавање на македонското национално малцинство од страна на Грција, дека "ЕУ не е надлежна за тоа прашање".

Господине Баросо, да Ве потсетам доколку "не знаете":

Свеста за неопходноста за заштита на националните малцинства во Советот на Европа е присутна уште од првата година од нејзиното постоење. Решавачкиот импулс за донесување на Рамковната конвенција за заштита на националните малцинства на Советот на Европа беше направен на 8-9 октомври 1993 година на Самитот во Виена.

Тогаш шефовите на држави и влади на земјите-членки на Советот на Европа го инструктираа Комитетот на министри да подготви, со минимум задоцнување, Рамковна конвенција, специфицирајќи ги принципите кои државите-договорнички се обврзуваат да ги

почитуваат, со цел "да ја обезбедат заштитата на националните малцинства".

Конвенцијата влезе во сила на 1 февруари 1998 година како прв правно обврзувачки мултилатерален инструмент на Советот на Европа, посветен исклучително на заштитата на националните малцинства. Процесот на зачленување на земјите од Источна Европа и на државите од поранешните социјалистички сојузи во Советот на Европа беше условен со потпишување и ратификација на Конвенцијата, како гарант за исполнување на обврските за заштита на националните малцинства на нивна територија.

Господине Баросо, во Преамбулата на Рамковната конвенција се осветлуваат причините за усвојување на текстот на Конвенцијата, истакнувајќи ја свеста на Европа за есенцијалното значење на заштитата на националните малцинства во однос на стабилноста, демократската безбедност и мирот во Европа, како и на решеноста на државите-членки на Советот на Европа да ги заштитат, во рамките на нивните соодветни територии, постоењето на националните малцин-

Господине Баросо, Република Грција ја потпиша Рамковната конвенција на 22.9.1997 година. Како членка на Советот на Европа и членка на ЕУ, Грција е една од малкуте земји која сè уште не ја ратификувала Рамковната конвенција за заштита на национални малцинства.

Господине Баросо, под претпоставка, ако сите држави договорни страни на Конвенцијата го негираат статусот на национално малцинство на малцинските групи на своите територии, односно одбиваат официјално да ги признаат, како што тоа го прават Република Грција и Република Бугарија во однос на Македонците на нивна територија, со што ја избегнуваат и примената на механизмите за заштита на националните малцинства, дали тогаш Рамковната конвенција на Советот на Европа не е бесмислен документ?

Господине Баросо, во член 1 од Рамковната конвенција пишува: "Заштитата на националните малцинства и на правата и слободите на лицата кои припаѓаат на тие малцинства е интегрален дел од меѓународната заштита на човековите права, и како таква таа е во

ДВЕТЕ ЛИЦА НА

ЕВРОПА, ГОСПОДИНЕ БАРОСО, КЕ ЈА УВИДИ АПСУРДНОСТА НА ГРЧКИТЕ БАРАЊА ЗА ОТПАПКИ ОД НЕОТСТАПЛИВОТО ЗА МАКЕДОНИЈА И ЗА МАКЕДОНЦИТЕ, СО ШТО ЕВРОПА КЕ ТРЕБА ДА ПРИЗНАЕ ДЕКА БИЛА НЕПРАВЕДНА КОН ПРАВЕДНИТЕ И НЕЕДНАКВА КОН ПОБОРНИЦИТЕ ЗА ЕДНАКВОСТ.

ства. Во продолжение акцентирана е потребата од креирање на услови кои ќе им овозможат на членовите на малцинствата да го изразуваат, зачувуваат и да го развиваат својот етнички, јазичен и верски идентитет.

Еден од најголемите проблеми во врска со толкувањето на Конвенцијата секако е изразот "национално малцинство", бидејќи Конвенцијата не дава дефиниција за "национално малцинство", туку на државите им се дава "дискреционо право" да одлучат како ќе ги спроведат целите на Конвенцијата на домашно ниво, врз основа на општествените прилики во своите земји. Сепак, без дефиниција на поимот национално малцинство во Рамковната конвенција, државите договорнички ќе треба да утврдат свои концепти во оваа смисла, и во согласност со нив да ги признаат групите кои живеат на нивните територии како национални малцинства. Меѓутоа, уште во 1930 година, Постојаниот суд на меѓународната правда, во спорот во врска со грчко-бугарската заедница, изјави дека "постоењето на групите е фактичко, а не правно прашање".

сферата на меѓународната соработка". Доколку заштитата на националните малцинства "не е резервираност домен на државите" тогаш не може аргументирано да го застапувате ставот дека едно претходно прашање, како што е идентификацијата на македонското национално малцинство во Грција и во Бугарија како субјект кој треба да биде заштитен, се наоѓа целосно во рамките на ексклузивното право на Грција и на Бугарија.

Господине Баросо, да ве потсетам на одредбите на Правилата за набљудувачкиот механизам, усвоени од Комитетот на министрите на Советот на Европа, согласно членовите 24, 25 и 26 од Рамковната конвенција, кои би можеле да имаат огромно значење за евентуално непризнатите малцинства од страна на домицилната држава. Во согласност со ставовите 30, 31 и 32 од овој документ, Советодавниот комитет, користејќи ги државните извештаи може да добива информации и од други извори или, пак, самоиницијативно да побара информации од други извори. Во овие ставови е формулирана отворена

клаузула во оваа смисла: нема список на можни извори на информации ниту, пак, определени типови информации експлицитно се исклучени. Тоа значи дека информациите добиени од индивидуи, организации на националните малцинства, НВО, други држави договорни страни, Парламентарното собрание и други тела на Советот на Европа, други меѓународни организации, како и информациите пласирани до медиумите можат, исто така, да се земат предвид. Употребата на овој механизам, со кој можат да се оспорат интерпретациите и концепциите во однос на признавањето на националните малцинства промовирани од страна на државите е комплетно во зависност од ставот на Комитетот на министрите и свеста на ова,

година, за да ѝ покаже на Европа дека ги почитува европските вредности и принципите за заштита на основните човекови слободи и права на своите државјани?

Господине Баросо, во време кога од Република Македонија се бара да направи отстапка во негувањето на континуитетот на својата историја, идентитет, државотворност и меѓународно-правен субјективитет со притисоците и уцените за промена на уставното име, Вие ни велите дека Европа е ненадлежна по прашањето за исполнување на европските обврски од страна на Ваша полноправна членка?

Господине Баросо, ја знам последицата од притисокот кој Вие и Европа можете да го направите врз Република

Декретот М/48 од 1948 г., Законот за колонизирање на граничните подрачја бр. 2536/53 и Законот за давање изјава за лојалност од 1959 г., со кои беше извршена конфискација и колонизација на околу два милиона декари обработливо земјиште, пасишта и шуми, главно, во пограничните македонски подрачја, а ги погодија децата бегалци, Македонците на кои им беше одземено грчкото државјанство и оние кои беа принудени да емигрираат.

Затоа што Грција ќе треба да го укине Указот од 1909 г. и фамозниот Закон бр. 332 за задолжително преименување на сите населени места во Егејска Македонија, со кој беа преименувани населените места во Егејскиот дел на Македонија и беа избришани македонските топоними и микротопоними во Грција. Да не забравиме дека паралелно со ова се вршеше присилното преименување на населението во Егејскиот дел на Македонија.

Затоа што во Европа ќе се доведе во прашање постоењето на Канцеларијата на европското биро за помалку употребувани јазици во Грција, бидејќи ја

УШТЕ ВО 1930 ГОДИНА ПОСТОЈАНИОТ СУД НА МЕЃУНАРОДНАТА ПРАВДА, ВО СПОРОТ ВО ВРСКА СО ГРЧКО-БУГАРСКАТА ЗАЕДНИЦА, ИЗЈАВИ ДЕКА "ПОСТОЕЊЕТО НА ГРУПИТЕ Е ФАКТИЧКО, А НЕ ПРАВНО ПРАШАЊЕ".

ЕВРОПСКАТА ПОЛИТИКА

за жал, политичко тело за историската улога, која може да ја има во врска со заштитата на националните малцинства.

Господине Баросо, зошто Европскиот парламент и Советот на Европа не побараат од Република Грција, како нејзина членка, да ја ратификува Рамковната конвенција, која ја потпиша во 1997

Грција, а со тоа и да ја исправите историската грешка која ѝ е направена на Република Македонија. Република Грција се плаши токму од последиците од "Вашиот и притисокот на Европа".

Ќе ви кажам и зошто:

Затоа што Република Грција ќе треба да го промени својот Устав и своите државјани да ги именува како "граѓани на Република Грција", без разлика на нивната национална, верска и јазична припадност, а не како Грци.

Затоа што грчкото законодавство ќе треба да ги исфрли од употреба термините омогенис (национални или етнички Грци) и алогенис (ненационални или неетнички Грци), и со тоа ќе престане да ги дискриминира нејзините државјани кои не се чувствуваат како Грци.

Затоа што Грција ќе треба да ги укине Декретот ЛЗ/47 од 1947 г., Уставен акт за одземање на државјанството од 1967 година, и Одлуката бр. 106.841 од 1982 г., за репатриција на грчките државјани и политичките бегалци со кои им го забрани влезот во Грција на граѓаните кои себеси се сметаа за "не-Грци", а со тоа ќе им ги врати бесправно одземените државјанства на: децата бегалци од Егејскиот дел на Македонија, политичките бегалци од времето на Граѓанската војна во Грција 1946-1949 г., и Македонците од Грција кои го изгубија своето грчко државјанство со укинувањето на член 19 од Законот за државјанство и сите оние кои по губењето на грчкото државјанство добиле државјанство на друга држава.

Затоа што Грција ќе треба да го укине

отворила во земја која не го признава постоењето на малцинствата на своја територија и одамна извршила културен геноцид врз сè што е македонско на нејзина територија.

Затоа што на македонското национално малцинство ќе треба да им ги признае правата кои им припаѓаат и произлегуваат од меѓународното право за заштита на човековите слободи и права: правото на недискриминација и правото на афирмативна акција, забраната на менување на пропорциите на популацијата, слободата на мирно собирање, слободата на здружување, слободата на изразување и слободата на мисла, совест и вера, слободата на употреба на малцинскиот јазик, правото на интеркултурно образование, правото на формирање образовни институции, правото на изучување или посетување на настава на малцинскиот јазик, учество во културниот, општествениот и економскиот живот.

Затоа што Грција, господине Баросо, ќе треба да ја признае сопствената реалност и не за долго својата неаргументирана тврдоглавост во однос на Македонија и Македонците во Македонија и во Грција.

И на крај, затоа што Европа, господине Баросо, ќе ја увиди апсурдноста на грчките барања за отстапки од неотстапливото за Македонија и за Македонците, со што Европа ќе треба да признае дека била неправедна кон праведните и нееднаква кон поборниците за еднаквост.

